

niedziela, 21.12.2014

zawsze jest czas na miłość

Spowiedź to dzieło miłości Boga do człowieka i odpowiedź miłości człowieka, do której uzdalnia nas Duch Święty. Przypomina o tym i zachęca do takiego rozumienia spowiedzi znany fragment z Ewangelii:

Jeden z faryzeuszów zaprosił? Go do siebie na posiłek. Wszedł? więc do domu faryzeusza i zajął? miejsce za stołem. A oto kobieta, która prowadzi?a w mieście? ycie grzeszne, dowiedziawszy si?, że jest go?ciem w domu faryzeusza, przynios?a flakonik alabastrowy olejku, i stan?wszy z tyłu u nóg Jego, p?acz?c, zaczę?a ?zami oblewa? Jego nogi i w?osami swej g?owy je wyciera?. Potem ca?owa?a Jego stopy i namaszcza?a je olejkiem. Widz?c to faryzeusz, który Go zaprosił?, mówi? sam do siebie: Gdyby On by? prorokiem, wiedzia?by, co za jedna i jaka jest ta kobieta, która si? Go dotyka, że jest grzesznic?. Na to Jezus rzek? do niego: Szymonie, mam ci co? powiedzie?. On rzek?: Powiedz, Nauczycielu! Pewien wierzyciel miał? dwóch d?u?ników. Jeden winien mu by? pię?set denarów, a drugi pię?dziesiąt. Gdy nie mieli z czego odda?, darowa? obydwom. Który więc z nich będzie go bardziej mi?owa?? Szymon odpowiedział?: S?dz?, że ten, któremu więcej darowa?. On mu rzek?: S?uszenie os?dzi?e?. Potem zwrócił? si? do kobiety i rzek? Szymonowi: Widzisz t? kobiet?? Wszed?em do twego domu, a nie poda?e? Mi wody do nóg; ona za? ?zami obla?a Mi stopy i swymi w?osami je otar?a. Nie da?e? Mi poca?unku; a ona, odk?d wszed?em, nie przestaje ca?owa? nóg moich. G?owy nie nama?ci?e? Mi oliw?; ona za? olejkiem nama?ci?a moje nogi. Dlatego powiadam ci: Odpuszczone s? jej liczne grzechy, ponieważ? bardzo umi?owa?a. A ten, komu ma?o si? odpuszcza, ma?o mi?uje. Do niej za? rzek?: Twoje grzechy s? odpuszczone. Na to wspó?biesiadnicy zaczę?li mówi? sami do siebie: Któ? On jest, że nawet grzechy odpuszcza? On za? rzek? do kobiety: Twoja wiara ci? ocali?a, id? w pokój! (Łk 7, 36-50)

Przypominamy obrzęd sakramentu pokuty:

Przyjęcie penitenta

Gdy penitent przychodzi, aby wyznać grzechy, kapłan życzliwie go przyjmuje. Penitent wypowiada słowa pozdrowienia:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Kapłan odpowiada:

Na wieki wieków. Amen

Następnie penitent żegna się mówiąc:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Kapłan równocześnie kreśli znak krzyża nad penitentem nic nie mówiąc. Następnie kapłan zachęca penitenta do ufności w miłosierdzie Boże następującymi słowami:

A.

Niech Bóg będzie w twoim sercu, abyś skruszony w duchu wyznał swoje grzechy.

B. albo:

Bóg, który oświeca nasze serca, niech ci da prawdziwe poznanie swoich grzechów i Jego miłosierdzia.

C. albo:

Przystąp z ufnością do Boga, który nie chce śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i żył. (Ez 33,11).

D. albo:

Niech przyjmie cię Pan Jezus, który nie przyszedł wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników. Jemu zaufaj. (Łk 5,32).

E. albo:

Łaska Ducha Świętego niech oświeci Twoje serce, abys wyznał z ufnością swoje grzechy i poznał miłosierdzie Boże.

F. albo:

Jeżeli zgrzeszyłeś, nie trać nadziei, mamy rzecznika wobec Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, i nie tylko za nasze, lecz również za grzechy całego świata. (1 J 2, 1-2).

Penitent może odpowiedzieć:

Amen.

Penitent, zwłaszcza gdy nie jest znany spowiednikowi, określa swój stan, czas ostatniej spowiedzi, trudności w prowadzeniu życia chrześcijańskiego oraz inne okoliczności, których poznanie jest potrzebne spowiednikowi do wykonywania posługi.

Czytanie Słowa Bożego (dowolne)

Jeżeli przemawiają za tym okoliczności, kapłan może odczytać albo przytoczyć z pamięci urywek z Pisma św., który obwieszcza miłosierdzie Boże i wzywa penitenta do odnowy życia. Przy spowiedziach odbywanych w konfesjonałach wskazane jest, aby penitent sam odczytał urywek Pisma św. w czasie przygotowania do spowiedzi.

Polecane teksty biblijne: Iz 53, 4-6; Ez 11, 19-20; Mt 6, 14-15; Mk 1, 14-15; Łk 6, 31-38; Łk 15, 1-7; J 20, 19-23; Rz 5, 8-9; Ef 5, 1-2; Kol 1, 12-14; Kol 3, 8-10.12-17; 1 J 1, 6-7.9.

Wyznanie grzechów i przyjęcie zadośćuczynienia

Tam, gdzie istnieje taki zwyczaj, przed wyznaniem grzechów penitent może odmówić spowiedź powszechną (np. 'Spowiadam się'). Następnie penitent wyznaje swoje grzechy. Jeżeli zachodzi potrzeba, kapłan pomaga penitentowi w odbyciu zupełnej spowiedzi, udziela stosownych rad, zachęca go do żalu za grzechy przypominając, że chrześcijanin przez sakrament pokuty odnawia się w tajemnicy paschalnej umierając i zmartwychwstając z Chrystusem. Następnie wyznacza mu czyn pokutny, który penitent przyjmuje, aby zadośćuczynić za popełnione grzechy i poprawić swoje życie. Kapłan niech stara się we wszystkim dostosować do poziomu penitenta, tak w sposobie mówienia jak i w udzielaniu pouczeń.

Modlitwa penitenta i rozgrzeszenie

Następnie kapłan zachęca penitenta do okazania żalu, który penitent może wyrazić w tych lub podobnych słowach:

A.

Boże, bądź miłosiw mnie grzesznemu (Łk 18,13).

B. albo:

Boże, zgrzeszyłem przeciw Tobie, już nie jestem godny nazywać się Twoim dzieckiem. Bądź miłosiw mnie grzesznemu (Łk 15,18; 18,13).

C. albo:

Boże mój żałuję, że Ciebie obraziłem swoimi grzechami. Mocno postanawiam więcej nie grzeszyć i unikać okazji do grzechu. Przez zasługi męki Jezusa Chrystusa zmiłuj się nade mną.

Kapłan wyciąga prawą rękę w kierunku penitenta i wypowiada słowa rozgrzeszenia:

Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna i zesłał Ducha Świętego na

odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez posługę Kościoła. I JA ODPUSZCZAM TOBIE GRZECHY W IMIĘ OJCA I SYNA, + I DUCHA ŚWIĘTEGO.

Penitent odpowiada:

Amen.

Uwielbienie Boga i zakończenie obrzędu

Po udzieleniu rozgrzeszenia kapłan mówi:

Wystawiajmy Pana, bo jest dobry.

Penitent kończy:

Bo jego miłosierdzie trwa na wieki.

Kapłan odsyła penitenta mówiąc:

Pan odpuścił tobie grzechy. Idź w pokój.

Zamiast dziękczynienia i formuły rozestania penitenta kapłan może powiedzieć:

A.

Męka Jezusa Chrystusa, naszego Pana, wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny i wszystkich Świętych, dobro, które spełniasz, i cierpienie, które zniesiesz, niech będą zadośćuczynieniem za twoje grzechy, wyjednają ci wzrost łaski i nagrodę życia wiecznego.

B. albo:

Pan ciebie uwolnił od grzechu, niech da ci udział w swoim królestwie. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.

C. albo:

Szczęśliwy człowiek, któremu zostanie odpuszczona wina, a jego grzech zapomniany. Raduj się w i wesel w Panu. Idź w pokój.

D. albo:

Idź w pokój i głoś światu cudowne dzieła Boga, który cię zbawił.

(Źródło: Obrzędy pokuty Dostosowane do zwyczajów diecezji polskich, wydanie drugie, Katowice 1996, Księgarnia św. Jacka, s. 37-41.

)